

**Kulcsfontosságú állítások
a 2026. évi Nemzetközi Kínai Nyelvű Konferenciához**

**Jób felfedi, hogy a hatvanhat könyvből álló Bibliának csak egyetlen dolog a célja:
hogy Isten Krisztusban a Szellem által kitöltse Önmagát belénk, hogy az életünk,
a természetünk és a mindenünk legyen, hogy élhessük Krisztust, és kifejezhessük Krisztust;
ennek kéne az életünket vezérlő alapelvnek lennie.**

**Noé hitt Istenben, Istennel járt,
kedvére volt Istennek, és élvezte mindazt, ami Isten.**

**A testületi Krisztus mint a kő és a hegy,
a Vőlegény a menyasszonyával, Isten testületi embere Isten leheletével,
össze fogja zúzni és meg fogja ölni Antikrisztust és a seregeit
az Ő szája leheletével, kardjával.**

**Krisztusban Isten alkatilag beépült az emberbe,
az ember alkatilag beépült Istenbe,
valamint Isten és az ember összeelegyedett egyetlen entitássá,
amelyet az Isten-embernek hívunk.**

**Az üzenetek vázlatai
a Nemzetközi Kínai Nyelvű Konferenciához
2026. február 13-15.**

ÁLTALÁNOS TÉMA:

**NOÉ, DÁNIEL ÉS JÓB – PÉLDAKÉPEK ARRA, HOGY GYŐZEDELMESES ÉLETET ÉLJÜNK
AZ ÉLET VONALÁN ISTEN ÖKONÓMIÁJA VALÓRA VÁLTÁSÁHOZ**

Első üzenet

Életvitel és munkálkodás a kor látása szerint a kor megváltoztatásához

Igeolvasmány: Ezék 14,14. 20; 1Móz 6,8; Mt 24,37-39; Dán 2,34-35; Jób 42,5-6

- I. Noé, Dániel és Jób példaképek, amelyek felfedik, hogyan élhetünk győzedelmes életet az élet vonalán Isten ökonómiája valóra váltásához; ez nem más, mint a kor látása szerint élni és munkálkodni a kor megváltoztatásához – Ezék 14,14. 20; 1Móz 2,9; Jel 2,7; 22,1-2; Mt 24,37-39. 45-51; Dán 2,34-35; Csel 26,19; 2Tim 4,8.
- II. Noé, Dániel és Jób életei felfedik a Háromeget Istent, aki kitölti Önmagát, bemunkálja Önmagát, a kiválasztott és megváltott népébe az Ő örökkévaló ökonómiája valóra váltásához; az egész Biblia aszerint a vezérelv szerint íródott, hogy a Háromeget Istent kitölti Önmagát belénk, hogy így megtapasztaljuk Őt, élvezzük Őt, és kifejezzük Őt az Ő isteni ökonómiája valóra válásáért – vö. 1Tim 1,3-4; Ef 3,2; 1Pt 4,10; Zsolt 36,8-9; 2Kor 13,13; Ef 3,16-19:
 - A. Noénál Istent az Atyát látjuk a hűségében, amint Ő hű, hogy betartsa az örökkévaló szövetségét (amit a szivárvány jelképez), amely nem más, mint az Ő örökkévaló ökonómiája, hogy kitöltse a mindent tartalmazó Krisztust a kiválasztott népébe mint igazságosságot, szentséget és dicsőséget, és így mindannak bölcs kiállításává tegye őket, ami Krisztus – 1Móz 3,24; 9,8-17; Ezék 1,26-28; 36,22-38; Mt 26,28; Héb 8,8-12; 1Kor 1,9. 24-30; 2,9-10; Ef 2,10; 5,25-27; Jel 4,3; 21,18-20.
 - B. Dánielnél azt látjuk, hogy Krisztus a Fiú jelenti Isten haladásának központiságát és egyetemességét, és hogy Isten örökkévaló ökonómiája célja, hogy meglegyen a testületi Krisztus, Krisztus az Ő győzteseivel, mint a zúzó kő az Ő korszakos eszközének, hogy lezárja ezt a kort, és egy nagy hegygé váljon az egész föld betöltéséhez, az egész földet Isten királyságává téve – Dán 2,31-45; 7,13-14; 10,4-9; Jóel 3,11; Jel 12,1-2. 5. 11; 19,7-21.
 - C. Jónál Istent a Szellemet látjuk, aki végigviszi az Ő szeretőit az átformálódásnak a Szent Szellem megújító munkája által történő folyamatán, amelynek során ők meglátják Istent, hogy elnyerjék Istent, és átformálódjanak Isten által, és így véghez vigyék azt, ami Isten szívében van, azáltal, hogy Istenné válnak életben, természetben és megjelenésben, de az Istenségben nem, Isten testületi kifejeződéséért, Isten dicsőségéért – Jób 10,13; 42,5-6; Ef 3,9; Mt 5,8; 2Kor 3,16-18; Titus 3,5; 1Kor 10,31; Ef 3,20-21; Jel 21,10-11.
- III. „De Noé kegyelmet talált Jehova előtt” – 1Móz 6,8 [angol ford. alapján]:
 - A. Noé élete és munkája felfedi, hogy a kegyelem mennyit tehet a bukott emberekért; a kegyelem nem más, mint a csodálatos Krisztus mint a teherhordozónk, aki mindent megtesz bennünk értünk az élvezetünkre – 1-14. vers; Mt 24,37-39; 2Kor 12,7-9:
 1. A hústest az ördög jelenléte, a kegyelem pedig Isten jelenléte; ahhoz, hogy szembenézzünk a Sátán jelenlétével, szükségünk van Isten jelenlétére – 1Móz 6,3. 8; Róm 7,17-21; Héb 4,16; 1Kor 15,10.
 2. A kegyelem végeredménye igazságosság; a kegyelem képessége, a kegyelem ereje és a kegyelem élete által igazak tudunk lenni Istennel, egymással és még önmagunkkal is – Róm 5,17. 21; 2Pt 2,5.
 - B. Noé Istennel járt, és megépítette a bárkát az isteni ökonómia véghezviteléhez – 1Móz 6,8-22; Héb 11,7; 1Pt 3,20-21; Mt 16,18:
 1. Isten első épülete a Szentírásban Noé bárkája, ami Krisztust jelképezi mint Isten és ember épületét; Isten épülete egy Isten-ember – Jn 1,14; 2,19; 1Kor 3,9. 16-17; Jel 21,2. 22; Ef 2,22; Zsolt 27,4.
 2. A bárka épülete a testületi Krisztusnak, a gyülekezetnek mint Krisztus Testének, az épületét jelképezi Krisztus gazdagságának az elemével mint az építőanyaggal – Mt 16,18; 1Kor 3,9-12a; Ef 3,8-10; 4,12.

3. A bárka három emelete a Háromegy Istent jelképezi aszerint, ahogyan megtapasztaljuk Őt; a Szellem, akit az alsó szint jelképez, elvisz minket a Fiúhoz (1Pt 1,2; Jn 16,8. 13-15), és a Fiú elvisz minket magasabbra a tapasztalatunkban az Atyához (14,6; Ef 2,18; 1Jn 1,5; 4,8).
4. A bárka harmadik szintjén csak egy ablak volt, a mennyek felé, ami azt jelképezi, hogy a gyülekezetben, Isten épületében, csak egy kijelentés és egy látás van az egy újtestamentumi szolgálat révén – 1Móz 6,16; Csel 26,19; Péld 29,18a; 1Tim 1,3-4; 2Kor 3,6-9; 4,1.

IV. Dániel megmutatja nekünk, hogy meg kell váltanunk az időt Krisztus mint Isten páratlan drágasága élvezéséhez, hogy alkatilag felépüljünk Vele, és így a drágaság emberei, sőt a drágaság maga, legyünk mint az Ő személyes kincse – Dán 9,23; 10,11. 19; 1Pt 2,7; 2Móz 19,4-6:

- A. A kiváló Krisztus Dánielnek az Ő páratlan drágaságában emberként jelent meg az ő méltánylására, vizsgáztatására, bátorítására, várakozására és megszilárdítására – Dán 10,4-9:
 1. Krisztus Papként jelent meg az Ő emberi mivoltában, amit gyors köntös jelképez, hogy gondoskodjon az Ő választott népéről a fogságukban – 5a. vers; 2Móz 28,31-35.
 2. Krisztus a királyi hivatalában jelent meg az isteni mivoltában, amit az arany öv jelképez, hogy minden nép felett uralkodjon – Dán 10,5b.
 3. A népe méltánylására Krisztus a drágaságában és méltóságában jelent meg, ahogyan azt testének társiskóhoz való hasonlósága jelképezi; a *társiskó* szó héberül kékeszöld vagy sárga drágakőre utalhat, ami azt jelképezi, hogy Krisztus az Ő megtestesülésében isteni (sárga), élettel teli (zöld) és mennyei (kék) – 6a. vers.
 4. Krisztus továbbá a fényességében jelent meg, hogy ragyogjon az emberek fölött, amint ezt arcának villámhoz hasonló megjelenése mutatja (6b. vers), valamint a megvilágosító tekintetével jelent meg, hogy kutasson és ítélkezzen, amint ezt a szemeinek égő szövétnekekhez való hasonlósága jelképezi (6c. vers).
 5. Krisztus az Ő munkája és haladása csillogásában jelent meg, amint ezt karjainak és lábainak csiszolt réz csillámához való hasonlósága jelképezi – 6d. vers [Kecskeméthy].
 6. Krisztus az erős beszédében jelent meg, hogy embereket ítéljen el, amint ezt szavai hangjának egy sokaság zúgásához való hasonlósága jelképezi – 6e. vers.
- B. Dániel megkapta a kijelentést, hogy az egész világhelyzet a mennyek uralkodása alatt áll a mennyek Istene által azért, hogy Krisztusnak adja mindenben az elsőséget, az első helyet – 2,34-35. 44-45; 7,9-10; 4,34-35; Kol 1,15. 17-18; Jel 2,4-5.

V. „Majd felelt Jehova Jóbnak” (Jób 38,1a [angol ford. alapján]); „Jób pedig felelt Jehovának” (42,1a [angol ford. alapján]); „és Jehova megfordította Jób rabságát” (10a. vers [angol ford. alapján]):

- A. Jób barátainak logikája a jó és gonosz tudása fájának vonala szerint működött, azt gondolva, hogy Jób szenvedései Isten ítéletével voltak kapcsolatosak; azonban Jób szenvedései Isten felemésztő munkáját jelentették, amely arra irányult, hogy Isten elnyerhesse Jóbot azért, hogy ő jobban elnyerhesse Istent – 9,15; 11,12; 13,4; Fil 3,8. 12-13:
 1. Az volt Isten szándéka Jóbbal, hogy lerombolja a természeti Jóbot a feddhetetlenségében és egyenességében, hogy felépíthessen egy megújított Jóbot Isten természetében és tulajdonságaiban – Jób 1,1; Titus 3,5.
 2. Az volt Isten szándéka, hogy bevezesse Jóbot egy Isten utáni mélyebb keresésbe, hogy Jób felismerhesse, hogy aminek ő híján volt az emberi életében, az Isten Maga volt, és hogy ő törekedhessen Istenre, elnyerhesse Istent, és kifejezhesse Istent – Kol 2,19.
 3. Az volt Isten szándéka, hogy legyen egy Jóbja az élet fája vonalán, és hogy Jóbot Isten emberévé tegye – 1Móz 2,9; 1Tim 6,11; 2Tim 3,17; Ef 3,14-21.
- B. Jób felfedi, hogy a hatvanhat könyvből álló Bibliának csak egyetlen dolog a célja: hogy Isten Krisztusban a Szellem által kitöltse Önmagát belénk, hogy az életünk, a természetünk és a mindenünk legyen, hogy élhessük Krisztust, és kifejezhessük Krisztust; ennek kéne az életünket vezérlő alapelvnek lennie – Jób 10,13; Ef 3,9; Fil 3,8-9; Ef 1,22-23; 2,15; Jel 21,2.
- C. Annak az útja, hogy eszerint az alapelv szerint éljünk és munkálkodjunk: az, hogy a Szellem által, a Szellemmel, a Szellemben és a Szellem révén a szellemünk gyakorlása által kell lennünk, és mindent tennünk – Gal 5,25; Róm 8,4; Fil 3,3; Jel 2,7; 22,17a.

Második üzenet

Az élet vonala Noéval – az élet és munka, amelyek megváltoztatják a kort

Igeolvasmány: 1Móz 6,5-14; Héb 11,7

I. Noé hitt Istenben, Istennel járt, kedvére volt Istennek, és élvezte mindazt, ami Isten:

- A. A Sátán a lehető legnagyobb mértékben romlottá tette az embert, és Isten elhatározta, hogy elpusztítja az embert, akit Ő a saját céljára teremtett.
- B. Ily módon úgy tűnt, hogy Isten vereséget szenvedett; *de* Noé rámutat arra a szuverén tényezőre, amely módot adott Isten számára, hogy folytassa az emberrel való eredeti céljának véghezvitelét.
- C. Noé élete és munkája révén Isten elnyerte a győzelmet az ellensége felett, és megváltoztatta a kort.

II. Noé élete olyan élet volt, amely megváltoztatta a kort – vö. Fil 1,19-21a:

- A. Az élet, amely megváltoztatja a kort, olyan élet, amely örökli az elődök istenes útjait:
 - 1. Noé örökölte a megmentés ádámi útját – megkapta az ígéretet Krisztusról mint az asszony magjáról és Krisztus mint az Istent megelégtető igazságosság befedezését – 1Móz 3,15. 20-21; vö. Ésa 12,2.
 - 2. Noé örökölte az áldozati felajánlás ábeli útját, amely Krisztus felajánlását jelenti Isten számára – nemcsak áldozatként a bűneinkért, hanem ajándékként is, hogy kedvére tegyen Istennek – 1Móz 4,4.
 - 3. Noé örökölte Énós útját, amely szerint ő Jehova nevét hívta, hogy élvezze mindazt, ami Ő – 26. vers; Jer 33,3; Róm 10,12; 2Tim 2,22.
 - 4. Noé örökölte az Istennel járás énoi útját, amely szerint Istent vesszük a középpontunkként és mindenünként, és Isten szerint és Istennel élünk és teszünk mindent – 1Móz 5,22-24; Héb 11,5-6; 2Kor 5,4. 9. 14-16; 6,1.
- B. Isten megmutatta Noénak annak a romlott kornak az igazi helyzetét, amelyben ő élt – 1Móz 6,3. 5. 11. 13; Mt 24,37-39; 2Tim 3,1-5.
- C. „*De Noé kegyelmet talált Jehova előtt*” – 1Móz 6,8 [angol ford. alapján]:
 - 1. Amikor a Sátán minden tőle telhetőt megtett, hogy megrongálja a helyzetet, akkor mindig voltak olyanok, akik kegyelmet találtak Isten szemében, hogy a kor átfordítóivá váljanak – vö. Dán 1,8; 9,23; 10,11. 19.
 - 2. A Teremtés könyve beszámolójának fő célja nem az, hogy megmutassa a bukást, hanem az, hogy megmutassa milyen sokat tehet Isten kegyelme a bukott emberekért:
 - a. A kegyelem Isten Maga, Isten jelenléte, akit élvezünk, hogy minden legyen a számunkra, és hogy mindent megtegyen bennünk, rajtunk keresztül és értünk – Jn 1,14. 16-17; Jel 22,21.
 - b. Az Úrnak mint kegyelemnek élvezete azokkal van, akik szeretik Őt – Ef 6,24; Jn 21,15-17.
 - c. Az Úr Jézus Krisztus kegyelmét mint a Háromegy Isten bőséges ellátmányát az emberi szellemünk gyakorlása révén élvezzük – Héb 10,29b; Gal 6,18; Fil 4,23; Filem 25; 2Tim 4,22.
 - d. Isten ígéje a kegyelem ígéje – Csel 20,32; Kol 3,16; vö. Jer 15,16.
 - e. Megtapasztaljuk a folyamatokon átment Háromegy Istent mint az élet kegyelmét annak során, hogy összejövünk a szentekkel az egység talaján – Zsolt 133,3; 1Pt 3,7; Csel 4,33; 11,23.
 - f. Megtapasztalhatjuk az Urat mint a gyarapodó és mindenre elegendő kegyelmünket a szenvedések és próbatételek közepette – 2Kor 12,9.

- g. Fáradoznunk kell az Úrért az Ő kegyelme erejében – 1Kor 15,10. 58; 3,12.
- h. Isten sokféle kegyelme jó sáfárainak kell lennünk – 1Pt 4,10; Ef 3,2; 2Kor 1,15; Ef 4,29.
- i. A kegyelem képessége, a kegyelem ereje és a kegyelem élete által igazak tudunk lenni Istennel és egymással; a kegyelem igazságosságot hoz létre – Héb 11,7; Róm 5,17. 21.

III. Noé élete olyan munka volt, amely megváltoztatta a kort – 1Kor 3,9; 2Kor 6,1; Mt 16,18; 1Kor 3,12:

- A. Isten adott Noénak egy mindent tartalmazó látást, egy további kijelentést, odaadta neki a kijelentést a bárka megépítéséhez, amely azt az utat jelentette, amellyel Isten véget vetett a romlott nemzedéknek, és bevezetett egy új kort:
 - 1. A bárka Krisztus előképe (1Pt 3,20-21) – nemcsak az egyéni Krisztusé, hanem a testületi Krisztusé is, a gyülekezeté, amely Krisztus Teste és az új ember az Új Jeruzsálem kiteljesítéséhez (Mt 16,18; 1Kor 12,12; Ef 2,15-16; Kol 3,10-11; Jel 21,2).
 - 2. A bárka építése a testületi Krisztus azok általi építését jelképezi, Krisztus gazdagsága elemével mint az építőanyaggal, akik együtt munkálkodnak Istennel – 1Kor 3,9-12a; Ef 4,12; 2,22.
 - 3. Ez az építés Krisztus bemunkálását jelenti emberekbe, hogy Krisztus által egybe épüljenek azért, hogy Isten hústestben való megnyilvánulásává válhassanak – 1Tim 3,15-16:
 - a. A kulcsfontosságú dolog a munkánkban, hogy az építő és épített Istent másokba szolgáljuk, hogy a Háromegy Isten a lényükbe építhesse Önmagát – Mt 16,18; Ef 2,21-22; 3,17a; 1Kor 14,4b.
 - b. Egy dolgot kell gyakorolnunk – a folyamatokon átment és kiteljesedett Háromegy Istent másokba kell szolgálunk, hogy Ő beépíthesse Önmagát a belső emberükbe; imádkoznunk kell, hogy az Úr megtanítsa minket ilyen úton munkálkodni – 2Kor 13,13; 1Kor 3,9a. 10. 12; Róm 11,36.
- B. Azáltal, hogy építjük a gyülekezetet, és belépünk a gyülekezeti életbe, megmentést fogunk nyerni Isten ítéletétől, amellyel a mai gonosz nemzedéket ítéli el a nagy nyomorúság révén, és el fogunk különülni attól a nemzedéktől, hogy bevezetessünk egy új korba, az ezeréves királyság korába – Héb 11,7; Mt 24,37-39; Lk 17,26-27.

A győztesek győzelme, amint Dániellel és a társaival látható

Igeolvasmány: Dán 1–6.

I. Az Úr helyreállító munkájának alapelve meglátható Dániellel és az ő társaival (Ananiással, Misáellel és Azariással), mint győztesekkel, akik teljes mértékben egyek voltak Istennel a Sátán fogásai feletti győzelmükben – Dán 2,13. 17; vö. Jel 17,14; Mt 22,14:

- A. Dániel és társai ördögi megkísértése során Nabukodonozor megváltoztatta a neveiket, amelyek azt jelezték, hogy Istenhez tartoztak, olyan nevekre, amelyek bálványokkal tették őket egyggyé – Dán 1,6-7.
- B. A Dániel nevet, amelynek jelentése „Isten az én Bíróm”, Baltazárra változtatta, amelynek jelentése „Bél fejedelme” vagy „Bél kedvence” – Ésa 46,1.
- C. Az Ananiás nevet, amelynek jelentése „Jah kegyesen adott” vagy „Jah kedveltje”, Sidrákra változtatta, amelynek jelentése „a napisten által megvilágosodott”.
- D. A Misáel nevet, amelynek jelentése „Ki az, ami Isten?”, Misákra változtatta, amelynek jelentése „Ki lehet olyan, mint Sák istennő?”.
- E. Az Azariás nevet, amelynek jelentése „Jah segített”, Abednegóra változtatta, amelynek jelentése „Negó tűzisten hű szolgája”.

II. Dániel és a társai győzelmesek voltak a démoni étrend felett – Dán 1:

- A. Nabukodonozor ördögi kísértése az volt, hogy először el akarta csábítani Isten legyőzött választott népének a négy pompás leszármazottját, Dánielt és a három társát, hogy bemocskolódjanak a tisztátalan eledelének, bálványoknak felajánlott eledelnek, fogyasztása által.
- B. Ha Dániel és a társai ettek volna abból az eledelből, akkor az azt jelentette volna, hogy befogadják a tisztátalanságot, befogadják a bálványokat, és így egyggyé válnak a Sátánnal – vö. 1Kor 10,19-21.
- C. Amikor Dániel és a társai megtagadták, hogy egyék Nabukodonozor tisztátalan eledelét, és azt választották helyette, hogy zöldségeket esznek (Dán 1,8-16), akkor elvben elutasították a jó és gonosz tudásának fáját (vö. 1Móz 3,1-6), és az élet fáját vették, ami azt okozta, hogy egyek legyenek Istennel (vö. 2,9. 16-17).
- D. Az Úr helyreállítása annak helyreállítását jelenti, hogy Jézust esszük a gyülekezet felépítéséért – 9. 16-17. vers; Jel 2,7. 17; 3,20.
- E. Úgy ehetjük Jézust, hogy esszük az Ő igéit, és vigyázunk, hogy azokkal érintkezzünk és legyünk, akik szintiszta szívből hívják Őt – Jer 15,16; 2Tim 2,22; 1Kor 15,33; Péld 13,20.

III. Dániel és társai győzelmesek voltak az ördögi megvakítás felett, amely akadályozza az embereket abban, hogy meglássák a nagy emberi képet és a zúzó követ mint az isteni történelmet az emberi történelmen belül – Dán 2:

- A. A testületi Krisztus mint a kő és a hegy, a Vőlegény a menyasszonyával, Isten testületi embere Isten leheletével, össze fogja zúzni és meg fogja ölni Antikrisztust és a seregeit az Ő szája leheletével, kardjával – 34-35. 44-45. vers; 2Thessz 2,8; Jel 19,11-21; 1Móz 11,4-9; vö. Ésa 33,22.
- B. Krisztus, mint Isten épületének az élő és drága köve, alapköve, szegletköve és csúcsköve, beönt minket Önmagával mint a drágasággal, hogy átformáljon minket élő és drága kövekké az Ő épületéhez – 1Pt 2,4-8; Ésa 28,16; Zak 3,9; 4,7. 9-10.

IV. Dániel és a társai győzelmesek voltak a bálványimádás csábítása felett – Dán 3; vö. Mt 4,9-10:

- A. Bármi, ami nem az igaz Isten az újjászületett szellemünkben, nem más, mint egy Isten helyére lépő bálvány; bármi, ami nem a szellemben vagy a szellemből van: bálvány – 1Jn 5,21.

- B. A Test ellensége az én, ami Isten helyére lép az önérdékével, önmagasztalásával, öndicsőségével, önszépségével és önerejével; a Testben és a Testért megtagadjuk az ént, és nem magunkat prédikáljuk, hanem Krisztus Jézust mint Urat – Mt 16,24; 2Kor 4,5.
 - C. Dániel társainak igazi mártírszelleműek voltak; kiálltak az Úr mint az egyedülálló Isten mellett és a bálványimádás ellen az életük árán, Nabukodonozor parancsára belevetette a tüzes kemencébe – Dán 3,19-23.
 - D. Amikor Nabukodonozor benézett a kemencébe, négy férfit látott a tűz közepében járni (24-25. vers); a negyedik a kiváló Krisztus mint az ember Fia volt, aki eljött, hogy az Ő három szenvedő, üldözött győztesével legyen, és a tüzet egy olyan kellemes hellyé tegye, amelyben járni lehet.
 - E. A három győztesnek nem kellett megkérnie Istent, hogy szabadítsa meg őket a kemencéből (vö. 17. vers); Krisztus mint az ember Fia – a Személy, aki alkalmas és képes, hogy mindenben együttérezzen Isten népével (Héb 4,15-16) – eljött, hogy a Társuk legyen, és törődjön velük a szenvedésükben, az Ő jelenléte által a helyüket, ami a szenvedés helye volt, kellemes helyzetté téve.
- V. Dániel és a társai győzelmesek voltak a takarás felett, amely akadályozza az embereket abban, hogy meglássák a mennyeknek a mennyek Istene általi uralkodását – Dán 4:**
- A. Mint azok, akiket Isten kiválasztott, hogy az Ő népe legyünk Krisztus elsőségéért, Isten mennyei uralkodása alatt vagyunk Krisztus elsővé tétele céljából – 18. 23-26. 30-32. vers; Róm 8,28-29; Kol 1,18b; 2Kor 10,13. 18; Jer 9,23-24.
 - B. „Azokat, akik kevélységben járnak, megalázza” – Dán 4,37b.
- VI. Dániel és a társai győzelmesek voltak az Isten előtti kicsapongás eredményét és az Ő szentségének megsértését illető tudatlanság felett – 5. fejezet:**
- A. Az, hogy Belsazar vette az edényeket, amelyek Isten imádatára szolgáltak az Ő szent templomában Jeruzsálemben, és bálványok imádatában használta őket, Isten szentségének megsértését jelentette (4. vers); meg kellett volna tanulnia a leckét Nabukodonozor tapasztalatából (4,18-37); a leckét azonban nem tanulta meg, és ennek eredményeként szenvedett (5,18. 20. 24-31).
 - B. „Dánielben [...] tökéletes szellem, tudomány és értelem, álmoknak magyarázata és titkok megjelentése és rejtélyek [szó szerint: csomók] megfejtése találtatott” – 12a. vers.
 - C. „Te, Belsazar, [...] nem aláztad meg a szívedet, noha mindezt tudtad. Sőt felemelkedtél az egek Ura ellen, és az Ő házának edényeit elődbe hozták, és te és a te főembereid, a te feleségeid és a te ágyasaid bort ittak azokból; és az ezüst- és arany-, érc-, vas-, fa- és kőisteneket dicséred, akik nem látnak, sem nem hallanak, sem nem értenek; az Istent pedig, akinek kezében van a te életed [angol: leheleted], és Előtte minden utad, nem dicsőítetted” – 22-23. vers; vö. 20. vers.
- VII. Dániel és a társai győzelmesek voltak a körmönfonság felett, amely lehetetlenné tette a győztesek hűségét Isten imádatában – 6. fejezet:**
- A. A Dániel 6. középpontja az ember imádsága Isten ökonómiája véghezviteléhez; Dániel az imádságtól függött annak megtételéhez, amit az ember nem tud megtenni, és annak megértéséhez, amit az ember nem tud megérteni; az imádságon kívül nincs más út Isten ökonómiájának teljességbe és beteljesülésbe vitelére; ez jelenti ennek a fejezetnek a belső titkát.
 - B. Dániel naponta háromszor imádkozott úgy, hogy ablakai nyitva voltak Jeruzsálem felé; az ő kegyes imádsága révén Isten visszavitte Izraelt az ő atyáik földjére (10. vers; vö. 1Kir 19,12. 18); Isten meg fogja hallgatni az imádságunkat, amikor az imádságunk Krisztus (akit a Szentföld jelképez), Isten királysága (amit a szent város jelképez) és Isten háza (amit a szent templom jelképez) mint az Isten örökkévaló ökonómiájában lévő cél felé irányul – 8,48-49.

Negyedik üzenet

Jób és a két fa

Igeolvasmány: 1Móz 2,9. 17; Jel 22,1-2. 14; Jób 1,1; 2,3; 42,1-6

I. Az isteni kijelentésben van két fa, két forrás, két út, két alapelv és két kiteljesedés:

A. Két fa:

1. Az élet fája a Hárommegy Istent jelképezi mint életet az ember számára az embernek a Vele való kapcsolatában – 1Móz 2,9; Zsolt 36,9a.
2. A jó és gonosz tudásának fája a Sátánt, az ördögöt, a gonoszt, jelképezi mint halált az ember számára az embernek az Isten előtti bukásában – 1Móz 2,17.

B. Két forrás:

1. Az élet fája az olyan emberek forrása, akik keresik Istent mint életet az ellátmányuknak és élvezetüknek – Jn 1,4; 15,1.
2. A jó és gonosz tudásának fája az olyan emberek forrása, akik követik a Sátánt mint a halált és örökkévaló kárhozatot eredményező mérgüket – 8,44.
3. E két forrás kimenetele két királyság – Isten királysága és a Sátán királysága – Mt 21,43; 12,26; Kol 1,13.

C. Két út:

1. Az első út az élet útja, a keskeny út, ami arra van, hogy az emberek keressék Istent, elnyerjék Istent, és élvezzék Istent az Ő örökkévaló életében mint az ellátmányt – Mt 7,14; Csel 9,2; 16,17; 18,25-26; 2Pt 2,15. 21.
2. A második út a halálnak és a jónak és gonosznak az útja, a széles út, ami arra van, hogy az emberek kövessék a Sátánt, és így a gyermekei legyenek – Mt 7,13; 1Jn 3,10a.

D. Két alapelv:

1. Az első alapelv az élet alapelve – az Istentől való függés alapelve – Jn 15,5; 1Móz 4,4.
2. A második alapelv a halálnak és a jónak és gonosznak alapelve – az Istentől való függetlenség alapelve – Jer 17,5-6; 1Móz 4,3.

E. A két kiteljesedés jelenti annak a két útnak a végső kimenetelét, amelyet az emberek az Istennel való kapcsolatukban járnak:

1. Isten élet-útjának a kiteljesedése az élet vizének városa, az Új Jeruzsálem – Jel 21,2. 10-11; 22,1-2.
2. A halál és a jó és gonosz útjának a kiteljesedése a tűz tava – 19,20; 20,10. 14-15; 21,8.

II. Isten szándéka nem az volt, hogy legyen egy Jóbja a jó és gonosz tudása fájának vonalán, hanem hogy legyen egy Jóbja az élet fája vonalán:

- A. Jóbnak és barátainak a logikája a jó és gonosz tudása fájának vonala szerint működött – Jób 2,11 – 32,1.
- B. Jób, akárcsak a barátai, megrekedt a helyes és helytelen tudásában, nem ismerve Isten ökonómiáját – 4,7-8.
- C. Jób és a barátai a jó és gonosz tudása fájának tartományában voltak; Isten próbálta kimenteni őket abból a tartományból és behelyezni őket az élet fája tartományába – 1,1; 2,3; 19,10.
- D. Isten célja a Jóbbal való bánásmódjában az volt, hogy elfordítsa őt a jó és gonosz útjáról az élet útjára, hogy ő a legteljesebb mértékben elnyerhesse Istent – 42,1-6.

III. Szükségünk van egy látásra az élet fájáról – egy látásra Istenről Krisztusban mint az eledelünkről – 1Móz 2,9; Jel 22,1-2. 14:

- A. Az élet fája jelképezi a Háromegegy Istent Krisztusban, hogy kitöltse Önmagát a választott népébe mint életet eledel formájában – 1Móz 2,9.
- B. Az élet fája a világegyetem középpontja:
 - 1. Isten célja szerint a föld a világegyetem középpontja, az Édenkert a föld középpontja, és az élet fája az Édenkert középpontja; így a világegyetem az élet fájára összpontosul.
 - 2. Semmi sem központibb és életbevágóbb az élet fájánál Isten és az ember számára egyaránt – 3,22; Jel 22,14.
- C. Az Újtestamentum felfedi, hogy Krisztus az élet fája képének a beteljesülése – Jn 1,4; 15,5.
- D. A mindent tartalmazó Krisztusnak a János evangéliumában felfedett minden szempontja az élet fája következménye – 6,48; 8,12; 10,11; 11,25; 14,6.
- E. Az élet fája élvezete lesz Isten egész megváltott népének az örökkévaló osztályrésze – Jel 22,1-2. 14:
 - 1. Az élet fája az örökkévalóságig valóra váltja azt, ami kezdettől fogva Isten szándékában állt az ember számára – 1Móz 1,26; 2,9.
 - 2. Az élet fája gyümölcsei lesznek az eledel Isten megváltott népe számára az örökkévalóságban; ezek a gyümölcsök folytonosan frissek lesznek, miután minden hónapban megteremnek – Jel 22,2.

IV. Amikor újjászülettünk, Krisztus belénk ültette Önmagát mint az élet fáját – Jn 1,12-13; 3,3. 5-6. 15; 11,25; 15,1. 5:

- A. A gyakorlati életvitelünkben lehet, hogy nem az élet fája vonalán vagyunk, hanem a jó és gonosz tudása fájának vonalán – Péld 16,25; 21,2.
- B. Jób az etika tartományában törekedett valamire, de nekünk, a hívőknek Krisztusban, Isten tartományában kéne törekednünk valamire – 1Kor 15,28; Ef 3,16-21.
- C. A mindennapi életvitelünk során nem szabadna a jó és gonosz tudása fájának tartományában lennünk, hanem a meglevevítő Szellem tartományában kellene lennünk – 1Kor 15,45b; Róm 8,2.
- D. Isten szándéka, hogy leromboljon minket, és újraépítsen minket Önmagával mint az életünkkel és természetünkkel, hogy olyan emberek lehessünk, akik teljes mértékben egyek Vele – 2Kor 1,9; 4,14.

Ötödik üzenet

Isten szándéka Jóbbal – hogy egy jó ember Isten-emberré váljon

Igeolvasmány: Jób 1,1. 8; 2,3. 9; 27,5; 31,6; 42,5-6

I. A hatvanhat könyvből álló Bibliának csak egyetlen dolog a célja – hogy Isten Krisztusban a Szellemként kitöltse Önmagát belénk, hogy az életünk, a természetünk és a mindenünk legyünk, hogy élhessük Krisztust, és kifejezhessük Krisztust – Ef 3,16-17; Fil 1,21a:

- A. Ennek kéne az életünket vezérlő alapelvnek lennie – Jn 6,57.
- B. Egy gyakorlati módon ennek kéne lennie ma az élet fájának az élvezetünkre – Jel 22,14.

II. Jób egy jó ember volt, aki magát fejezte ki a feddhetetlenségében, egyenességében és erkölcsi tartásában – Jób 27,5; 31,6; 32,1:

- A. Feddhetetlenné lenni a belső emberrel kapcsolatos, egyenesnek lenni pedig a külső emberrel – 1,1 [angol ford. alapján].
- B. Jób az erkölcsi tartás embere volt; az erkölcsi tartás a feddhetetlen és egyenes lét összessége – 2,3. 9; 27,5; 31,6:
 - 1. Jóbbal kapcsolatban az erkölcsi tartás annak a teljes kifejeződése, ami ő volt.
 - 2. Jellemében Jób feddhetetlen és egyenes volt, az etikájában pedig magas szintű erkölcsi tartása volt.
- C. Jób, ami a pozitív oldalt illeti, istenfélő volt, ami pedig a negatív oldalt illeti, bűngyűlölő volt – 1,1:
 - 1. Isten nem pusztán azért teremtette az embert, hogy az félje Őt, és semmi rosszat ne tegyen; hanem Isten a saját képére és a hasonlatosságára teremtette az embert, hogy az ember kifejezhesse Istent – 1Móz 1,26.
 - 2. Istent kifejezni magasabb rendű az istenfélelemnél és a bűngyűlölésnél.
 - 3. Amit Jób a feddhetetlenségében, egyenességében és erkölcsi tartásában elért, teljesen hiábavalóság volt; Isten célját sem töltötte be, és az Ő vágyát sem elégítette ki, és ezért Isten szerető szívvel nyugtalankodott Jób miatt – Jób 1,6-8; 2,1-3.
- D. Egyedül Isten tudta, hogy Jóbnak volt egy szüksége – Isten nem volt benne az ő bensőjében; ennél fogva Isten azt akarta, hogy Jób elnyerje Őt azért, hogy kifejezze Őt az Ő célja valóra válásáért – 42,5-6.

III. Az volt Isten szándéka, hogy Jób Isten-emberré váljon, aki kifejezi Istent az Ő tulajdonságaiban – 22,24-25; 38,1-3:

- A. Isten bevezette Jóbot egy másik tartományba, Isten tartományába, hogy Jób elnyerhesse Istent a feddhetetlenségében, igazságosságában és erkölcsi tartásában elért eredményei helyett – 42,5-6.
- B. Az volt Isten szándéka Jóbbal, hogy feleméssze őt, és megfossza őt az etika legmagasabb színvonalára szerinti feddhetetlenségben és egyenességben elért eredményeitől – 31,6.
- C. Az volt Isten szándéka, hogy lerombolja a természeti Jóbot a feddhetetlenségében és egyenességében, hogy felépíthessen egy megújított Jóbot Isten természetében és tulajdonságaiban – 1,6-8; 2,3-6.
- D. Az volt Isten szándéka, hogy Isten emberévé tegye Jóbot, telve Krisztussal (Isten megtestesítőjével), hogy Isten teljessége legyen Isten kifejeződéséért Krisztusban – 1Tim 6,11; 2Tim 3,17.

- E. Isten a megfeszítő és a felemészítő munkáját azért gyakorolta Jóban, hogy lerombolja őt, hogy Istennek legyen bázisa és módja újraépíteni őt Istennel Magával azért, hogy ő Isten-emberré válhasson – ugyanolyanná, mint Isten az Ő életében és természetében, de nem az Istenségében – ahhoz, hogy kifejezze Istent – Ef 3,16-21.

IV. Krisztusban Isten alkatilag beépült az emberbe, az ember alkatilag beépült Istenbe, valamint Isten és az ember összeelegyedett egyetlen entitássá, amelyet az Isten-embernek hívunk – Mt 1,21. 23; Lk 1,35; Titus 2,13; 1Tim 2,5:

- A. A sok Isten-ember, Isten sok fia, Krisztusnak, az első Isten-embernek, a növekedése, reprodukciója, másolata és folytatása – Jn 12,24; Héb 2,10; Róm 8,29.
- B. Egy Isten-ember olyan személy, aki részese Isten életének és természetének, és így eggyé válik Istennel az Ő életében és természetében, és ezáltal kifejezi Őt – Jn 3,15; 2Pt 1,4; 1Kor 6,17.
- C. Egy Isten-ember Istentől született, hogy Isten gyermeke legyen, akié Isten élete és természete – Jn 1,12-13; 3,6:
1. Egy Isten-embernek két élete van – az emberi és az isteni –, és két természete van – embersége és istensége van.
 2. Egy Isten-ember élet-ember – 1Jn 5,11-13; Róm 8,2. 6. 10-11.
 3. Egy Isten-ember arany-ember – 2Móz 25,11; 1Pt 1,7; Jel 3,18; 21,18b.
- D. Egy Isten-ember alkatilag Istennel van felépülve – az övé Isten az ő életként, életellátmányaként és mindeneként; így egy Isten-ember ember, mégis Isten, és Isten, mégis ember – Ef 3,16-17.
- E. Egy Isten-ember új teremtes, és Isten igazságossága Krisztusban – 2Kor 5,17. 21.
- F. Egy Isten-ember az egész lényével szereti az Urat, vagyis a szívéből, lelkéből, értelméből és erejéből – Márk 12,30.
- G. Egy Isten-embernek nincs bizalma a hústestben, megtagadja az ént, és gyakorolja a szellemet, hogy Krisztust élje – Fil 3,3; Mt 16,24; 1Tim 4,7; Fil 1,21a.
- H. Egy Isten-ember Isten embere Isten igéjével, belélegezve Isten leheletét – 1Tim 6,11; 2Tim 3,16-17.
- I. Egy Isten-ember felismeri, hogy nem egy önálló egyén, hanem része a testületi Isten-embernek – Krisztus Testének, az egy új embernek – 1Kor 12,12-13; Ef 4,16; Kol 3,10-11.